

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Велико Търново, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и пета годИ. в следния състав:

Председател: ПЕТЯ С.А

Членове: А. ГРИГОРОВ
СЛАВКА Д.А

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора С. К. К. и А. Г. Ч.
като разгледа докладваното от ПЕТЯ С.А Въззивно наказателно дело от общ
характер № 20244000600105 по описа за 2024 годИ.

Въз основа на данните по делото и закона, за да се произнесе взема предвид следното:

С Присъда № 260018/29.09.2021г., постановена по НОХД 1045/2020г. състав на Русенски окръжен съд е признал подсъдимият П. С. Б. за невинен да е извършил деяние по чл. 278 ал.6 пр. 2 вр. пр.1 от НК и го е оправдал по повдигнатото му обвинение по посоченият тест.

В законоустановения срок срещу постановения съдебен акт е постъпил протест от Окръжна прокуратура - Русе, с доводи за неправилност и необоснованост на същия. В допълнителни съображения към протеста на прокуратурата се поддържа, че изпълнителното деяние на престъплението по чл. 278, ал. 6 от НК е на "формално извършване". Твърди се, че деецът е упражнявал фактическа власт върху археологичните обекти, тъй като те са се намирали в неговия дом и кабинета му. Налице е и субективна страна - да е съзнавал, че ги държи без да са идентифицирани и регистрирани по съответния ред, тъй като подсъдимият е наясно с изискванията за държане на подобни вещи, тъй като с брат си е собственик на Нумизматичен музей в Русе

с регистрирани артефакти и е напълно запознат с процедурата по идентификация и регистрация на движими културни ценности. В този смисъл се застъпва становището, че авторството и вИ.та на подсъдимия Б. са убедително доказани в хода на съдебното следствие пред първия съд.

В съдебно заседание, представителите на Апелативна прокуратура поддържат протеста по изложените в същия съображения, като се акцентира върху това, че по делото било доказано, че домът периодично се обитава от подсъдимия и семейството му, това било видно от множество установени обстоятелства по делото. А от факта на обитаването на дома макар и периодично от П. Б., следва да се направи и извод за осъществяване на фактическа власт върху процесното пано с върхове на стрелички и копия, съставляващи археологически обекти. Прави се искане присъдата да бъде отменена, като бъде постановена друга такава, с която въззивният съд да го признае за виновен по повдигнатото му обвинение и да се наложи съответно наказание, поискано от първоинстанционния прокурор.

Защитата на подсъдимия изцяло оспорва подадения протест. Счита, че факта на държане на посочената вещ не е установен по делото, поради което и подсъдимият е законосъобразно оправдан по повдигнатото му обвинение. Обстоятелството, че подсъдимият и семейството му спорадично преспивали в този дом, в който не живеят от 2008г. не означава първо, че подсъдимият е знаел и е осъществявал фактическа власт върху таблото, на следващо място, че то е било предназначено именно за него, тъй като домът е обитаван и от съпругата и децата му, а подаръци са получавани освен за П. Б. и семейството му и за неговия брат. Освен това домът на П. Б. е запечатан от органите на полицията на 28.05.2020г. Претърсването и изземването е извършено на 17.06.2020г. в деня на отпечатване на имота, до който към този момент П. Б. не е имал достъп, не е присъствал на претърсването и изземването, а обвинението е, че същият именно на 17.06.2020г. е държал посочените археологически обекти.

Подсъдимият в лична защита заяви, че присъдата на ОС-Русе е правилна. Посочи, че той и брат му имат първия частен нумизматичен музей с над 30 000 обекта и ако е знаел за това табло със стрелички е щяло да му отнеме по- малко от час да регистрира вещите и да ги изложи в музея. Моли протестът да бъде оставен без уважение, а постановената присъда – да бъде

потвърдена.

Настоящият състав на Апелативният съд, като обсъди събраните по делото доказателства, направените в жалбата оплаквания, становищата на страните, заявени в съдебно заседание и като извърши цялостна проверка на присъдата в наказателната ѝ част, съгласно чл. 314 ал.1 от НПК, прие за установено следното:

По фактическата обстановка

В най- общи линии въззивният съд възприема изложената от окръжен съд фактология, която се свежда до следното:

Подсъдимият П. С. Б. е роден на 31.10.1968г. в гр. Русе, български гражданин, женен, работи, неосъждан. Същият е собственик на къща в гр. Русе, находяща се на *****, която е и паметник на културата. В тази къща той живеел със семейството си до 2008г., когато се преместил да живее с цялото си семейство в гр. София. Къщата на подсъдимия Б. в гр. Русе се поддържала от иконом, който почти ежедневно я посещавал, полагал грижи за двора и градината, разхождал кучето, което също било на двора, както и поддържал помещенията в самата къща. Освен това периодично викал две чистачки, които работели в „Приста Ойл холдинг“ – св. С. ХЮ. и Ф. М. да почистват дома. Иконом бил свидетелят О. Ш. М.. Освен, че се грижил за целия имот, когато

различни хора по поводи на семейството на подсъдимия Б. носели подаръци, той ги приемал и складирали на различни места в къщата, където той прецени. Като подарявани картини обикновено складирали в малко помещение като килер, а други подаръци, дори ведно с опаковъчните чанти оставял на горния етаж – в помещение обособено като кабинет на подсъдимия Б., към който имало мансарден етаж, до който се стигало по стълбички – там подаръците били оставяни един до друг на земята в близост до библиотеката в помещението. Св. М. предвид обстоятелството, че ежедневно посещавал дома, за който полагал грижи имал в него някой свои вещи, а обикновено когато влизал вътре стоял най – често в кухненското помещение, което му било най-удобно.

Подсъдимият Б. и семейството му - заедно или поотделно, рядко когато посещавали гр. Русе, като оставали да преспят в имота си на посочения адрес ***** обикновено не повече за една вечер, най- често когато Б.

идвал по бизнес дела или щял да пътува със самолет от Букурещ.

На 28.05.2020г. къщата била запечатана от органите на МВР и прокуратурата, с което бил забранен достъпа до нея. Това било във връзка с ДП № 1 - Пр/2020г. пр. пр. 20/2020г. на специализираната прокуратура, по което с постановление от 29.05.2020г. бил привлечен като обвиняем П. С. Б. за деяние по чл. 321 ал.3 пр.2 и пр.4 т.2 вр. ал.2 от НК. На 17.06.2020г. след като икономата – св. М. бил извикан, за да предостави ключ за къщата и в присъствието на адвокат на подсъдимия Б., икономът, който се грижел за дома – св. М. и други лица, къщата на подсъдимия Б. в гр. Русе била отпечатана от органите на ДП и в нея било извършено претърсване във връзка с досъдебно производство № 78/2020г. на Следствен отдел при специализираната прокуратура/ ДП № 1 - Пр/2020 на Специализираната прокуратура. Подсъдимият не присъствал при извършване на процесуално-следственото действие. При извършване на претърсването, на второто ниво на обособен мансарден етаж към кабинет – библиотека в дома на подсъдимия Б., сред множество складирани подаръци, голяма част от които поставени там с опаковъчната хартия било открито и иззето пано, върху което били поставени върхове на стрелички с различна дължИ. – 48 бр. и два броя върхове на копия с различна дължИ., захванати за паното с телчета.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните пред първата и пред въззивната инстанция гласни доказателства – показанията на разпитаните свидетели. В най-общ план, съобразно сведенията които дават свидетелите могат да бъдат обособени в две групи – първа група – св. М., св. ХЮ. и М., които полагат грижи да къщата на подсъдимия Б. един значителен период от време – още от времето, когато семейството на подсъдимия е живяло в нея/ към 2002г./ и до настоящият момент. Във втора група следва да се обособят показанията на всички разпитани от въззивния съд свидетели, които са присъствали при извършване на процесуално-следственото действие по претърсване и изземване в къщата на подсъдимия, находяща се в гр. Русе, *****.

От показанията на свидетелите от първа група се установяват следните факти по делото: Семейството на подсъдимият П. Б. е живяло в домът си в гр. Русе до 2008г. От тази годИ. е променило местожителството си и живее в гр. София. Св. М. е посочил, че той е бил назначен да се грижи за

имота – за двора, за кучето, когато такова е имало, за поддръжката вътре на дома. Установява, че и след като семейството не живеело в дома си в гр. Русе, за членовете му във връзка с различни празници или по различни поводи пристигали подаръци – вино, сладки неща, картини, предмети на изкуството, които икономът решавал къде да се съхраняват в дома – картините съхранявал на първия етаж в помещение килер, като за тях бил направил специална стойка, а останалите подаръци складирали в малко мансардно помещение до което се стигало по стълби и се намирало към помещение, обособено като кабинет, като ги оставял до библиотеката на земята, най- често така, както са получени – опаковани, там складирали и подаръци, които не били харесани от семейството. Свидетелят също е посочил, че П. Б. много рядко отсядал в дома си в гр. Русе – обикновено само да преспи и на следващия ден замИ.вал- или когато идвал по бизнес, или когато пътувал да лети през Букурещ. Много рядко идвали с преспиване и членове на семейството. Пред първия съд М. е посочил, че откакто семейството не живее в Русе не е виждал подсъдимия да работи в помещението обособено като негов кабинет в къщата. Подробният преразпит на свидетеля, проведен пред въззивната инстанция не въвежда нови обстоятелства, а само конкретика, която има несъществено за предмета на доказване значение – че е имал свои дрехи и вещи в дома, тъй като го посещавал всеки ден; посочил е колко броя телевизори има; какви дискове за музикалната уредба; обясни как са пристигали ловните трофеи от ловуванията на подсъдимият Б. – обикновено са пристигали отделно и по- късно, след завръщането на подсъдимия от лов в чужбИ.; потвърди, че има сложена грамота на една от стените, с която П. Б. е обявен за почетен гражданин на гр. Русе, която някой му е донесъл, но той не помни кой; че барът с алкохол в дома ВИ.ги седял зареден; че самият той най- често ползва кухнята, когато посещава домът, за който полага грижи и пр. Значимото за настоящият процес обстоятелство е, че по отношение на процесното пано с върхове на стрелички и копия при всичките си посочени разпити пред съдилищата свидетелят е посочил, че се е намирало на втория етаж от кабинета на Б., където складирали подаръци, събирани с години, голяма част от които дори неотворени / все още опаковани/ или непотребни – на земята до библиотеката. Уточнява, че до това помещение се стига по стълбички. Сочи, че няма конкретен спомен от колко време стоят всички тези подаръци, включително и таблото, както и че предвид отдалечеността във времето не може да каже дали го е получил той или

подсъдимия Б., не може да посочи и по какъв повод конкретно се е появило това табло. Направил е и уточнение, че в къщата са пристигали подаръци освен за подсъдимият Б. и за членове на неговото семейство и за брат му – А. Б.. Показанията на свидетелят, депозиран пред съдилищата са непротиворечиви. Инкорпорирани бяха и показанията на св. М., депозиран на ДП. В тези си показания св. М. е заявил буквално “ Мисля, че това табло е получено от г-н Б. за някой от рождените му дни. Той получава много подаръци и тези, които не ги харесва ги отделяме в една библиотека на полуетажа“. Според прокуратурата това изявление на свидетеля следва да бъде обсъдено в светлИ.та на обстоятелството, че подаръка е получен лично от подсъдимия, Б. и той е имал знание за държането му. Настоящият съдебен състав не намира, че от буквалния прочит на направеното изявление не може да бъде направен подобен извод. Първо, защото изявлението представлява предположение – „мисля, че...“ на свидетелят, а не изразява категорична позиция. На следващо място не може да бъде направен извод, че табло е получено лично от подсъдимия, тъй като към момента на проведения разпит на ДП – 23.10.2020г. свидетелят е посочил, че смята, че табло е поне от 10 г. – това е период, в който подсъдимия и неговото семейство вече не са обитавали постоянно къщата в гр. Русе. И на последно, но не и по значение място след прочитане на показанията св. М. заяви, че ги поддържа, но заяви, че не помни предвид изтеклия период дали той е получил подаръка или подсъдимият Б..

Изцяло в съзвучие с показанията на св. М. са и тези на двете свидетелки – сестри близначки - С. ХЮ. и Ф. М., които периодично почистват от 2002г. и до настоящият момент домът на подсъдимият Б., находящ се в гр. Русе на ***** . И от техните показания се установява, че към началото, когато са започнали там работа подсъдимият Б. и семейството му живеели в имота в гр. Русе, но след това се преместили в София. При отсъствие на семейството само икономът – св. М. ходел там да поддържа къщата, поправял нещо каквото имало, а те ходели вече много рядко да почистват, когато бивали извикани от М.. От показанията и на двете свидетелки се установява, че в домът всичко си стояло така заредено, независимо, че никой не живеел там – и подправките в кухнята и басейнът ВИ.ги е пълен и кърпите и хавлиите са заредени. Икономът най- често използвал кухнята, когато ходел там. И двете свидетелки са заявили, че по празници на семейството, макар че не живее в гр.

Русе, се носят различни подаръци и те се складират в къщата – те после ги виждали там. Но не знаят нито кой ги носи, нито за кого са. По отношение на процесното пано с върхове на стрелички и копия двете свидетелки са заявили, че се е намирало измежду други подаръци, които били опаковани до библиотеката в горната част на кабинета. Показанията на свидетелките от ДП са инкорпорирани от въззивния съд. В тях не се установява противоречие със заявеното пред съдилищата. По отношение на предявеното им на ДП табло със стрелички и двете свидетелки са заявили, че мислят че е подарък на г-н Б. за някой рожден ден или празник и че смятат, че това е от повече от 10 години, защото като забърсвали падала ръжда от него. И двете свидетелки в съдебно заседание са потвърдили показанията си, като са уточнили, че не са сигурни, че е подарък, а така смятат, както и че подаръците за цялото семейство се слагат на едно място. Показанията на двете свидетелки досежно паното с археологически обекти също представлява предположение, доколкото те не са заявили нито едно обстоятелство с категоричност от една страна, от друга те не присъстват в дома, когато подсъдимият и семейството му го посещава, поради което няма как да знаят от кого е паното, кога точно е получено и за кого е предназначено.

Показанията на първа група свидетели следва да бъдат анализирани през призмата на обстоятелството, че тримата свидетели и до настоящият момент изпълняват задължения в домът на подсъдимия Б.. Едновременно с това следва да се отбележи, че те са последователни и непротиворечиви. Не се констатира противоречие в показанията на всеки един от свидетелите от ДП през 2020г., депозиранни пред първия съд през 2021г. и тези, депозиранни пред настоящият въззивен състав – 2024-25г. Освен това липсва противоречие между показанията на св. М., Ю. и М.. Те освен еднопосочни, са непосредствени. Според настоящият състав не са налице обективни предпоставки да бъде коментирана заинтересованост в тях, поради което съдът ги кредитира изцяло с доверие. От тях една страна от тях безспорно се установява, че семейството на подсъдимият П. Б. е обитавало постоянно дома си в гр. Русе до 2008г, след което се е преместило и живее и понастоящем в гр. София. Посещава се къщата много рядко, в различен състав от семейството, преспива се там обикновено за не повече от една нощ. Домът стои напълно зареден и ВИ.ги поддържан и готов за ползване, независимо дали ще си идва някой от семейството или – не. От друга страна от показанията на тази група

свидетели не може да се установи по безспорен начин нито кога е получено в дома на П. Б. в гр. Русе откритото при претърсване и изземване пано/табло/ с върхове на стрелички и копия, нито кой го е получил, нито дали със сигурност е било предназначено за рожден ден на подсъдимия Б.. Установи се безпротиворечиво единствено местонахождението му - същото е било поставено на земята до библиотека в горната част от помещение, обособено като кабинет, измежду множество други неразопаковани подаръци.

Показанията на тази първа група свидетели се подкрепят и от събрани в хода на производството писмени доказателства. От приобщеният на ДП Нотариален акт № 138 т.4 рег.№ 4185 дело № 609 от 2001г. се установява, че къщата и прилежащият ѝ двор, находящи се в гр. Русе на ул. ***** са придобити от подсъдимия през 2001г., което е в подкрепа на твърденията, че къщата е собственост на подсъдимият Б. и той със семейството си е живял в нея до 2008г. От удостоверение за преместване на К.. П. Б.а /дъщеря на подсъдимия/ изх.- № 776/08.09.2008г., се установява, че ученичката от първи клас се премества в гр. София, поради промяна на местоживеенето. Същият факт се установява и от копие от ученическата книжка на детето, от която се установява, че детето учи в училище в гр. София с адрес гр. „София, *****“. За същият адрес са представени за 2008г. сметки на името на подсъдимият П. Б. за плащане – от Топлофикация, БТК, ЧЕЗ Електро България. Така представените писмени доказателства са в подкрепа на установеното от показанията на свидетелите от първа група, че подсъдимият Б. и неговото семейство от 2008г. са променили местоживеенето си от гр. Русе в гр. София.

Във втора група следва да бъдат обособени показанията на разпитаните пред въззивната инстанция в качеството на свидетели лица, присъствали по време на извършване на претърсването и изземването в дома на подсъдимият П. Б., извършено на 17.06.2020г. – св. Б. М., Д. К., П. К., Добри Д., А. Т., А. З., М. М. и В. И..

Св. Б. М. е присъствала на извършеното претърсване и изземване в качеството на поемно лице. От показанията на свидетелката се установява, че на извършеното процесуално следствено действие са присъствали много лица. Посетили са всички помещения на къщата. Разследващите описвали съдържанието на помещенията. Установява се също, че подсъдимият Б. не е

присъствал на претърсването. Свидетелката не помни дали паното с върхове на стрелички и копия е намерено по начИ. по който е подготвено за снимка – облежнато на библиотеката, нито има спомен дали някой от присъстващите е направил изявления във връзка с това пано.

Св. Д. К. е присъствал в качеството си на представител на подсъдимия, заедно с адв. К.. От показанията на св. К. се установява, че домът на подсъдимия е бил запечатан. Определен бил час, в който да бъдат пред къщата. Малко след това дошли служители на МВР и прокуратурата, влезли в къщата и започнали претърсването, като били обходени всички помещения на къщата. Те стояли в общите части на къщата, тъй като в претърсването участвали много лица. Според свидетелят когато било намерено паното с върхове на копия и стрели и той бил извикан служителите, извършващи претърсването вече го държали, поради което той не може да посочи къде е намерено. Той го видял вече разположено на земята в кабинета пред библиотеката.

Всички останали свидетели са присъствали в качеството на технически помощници и експерти. Св. П. К. и Д. Д. са от БНТ към ОД на МВР Русе и са извършвали заснемане по време на процесуално - следственото действие. И двамата свидетели не си спомнят конкретика относно обстоятелството къде е намерено паното със стрелички, което е представлявало интерес за разследващите. Св. Д. твърди, че изобщо не се е качвал в това помещение и не е правил снимките там, тъй като помещението било ниско, с нисък таван а св. К. изразява становище след предявяване на снимки, че най- вероятно таблото не се е намирало облежнато самостоятелно така, както е отразено на снимката долу в ляво, находяща се на л. 18 от новоприобщеният снимков материал, тъй като видно от другите снимки преди това там го няма.

Св. А. Т. и св. В. И. са присъствали в качеството си на представители на Министерство на Културата – първият – главен директор на дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“, а св. И. работи в инспектората. И двамата с показанията си установяват, че са присъствали през цялото време на претърсването, извършено в дома на подсъдимия. В допълнение от показанията им се установява, че разследващите се насочили първо към предмет, който приличал на антична ваза, но същият не бил

античен, а имитация и бил оставен на място. След което било открито пано с върхове на стрелички. Свидетелят Т. е категоричен, че паното е открито в горната част на кабинет, до която се стига по стъпала сред страшно много опаковани подаръци. В помещението имало и ловни трофеи и кожа на земята. Описва помещението като „едно балконче“. От собствениците на дома не присъствал никой. По-късно Б. бил повикан, за да донесе ключ за касата в къщата. Свидетелите са категорични, че при пристигането си Б. не е давал обяснения за паното и не е питан за него. Освен това не си спомнят някой от присъстващите да е давал обяснения какво е това пано, на кого е и от кого е. Св. И. е посочил, че паното най-вероятно е свалено от горна част до която се стига по стълби и след това е сложено пред библиотеката, за да бъде снимано, но е посочил, че той в горната част по стълбите не се е качвал. Св. Т. е разпознал подписа си на протокола под № 3, а св. И. – под №6.

И св. А. З. и М. М. са служители в Национален исторически музей и в това си качество – на експерти са присъствали на претърсването в дома на подсъдимия. Св. А. З. е посочил, че на намирането на паното не е присъствал, то било намерено на втори етаж в кабинет и след това смъкнато долу където той бил. Посочил е, че на това пано имало върхове на стрелички, които представляват масов материал. По-конкретен е св. М., който е посочил, че намереният обект се намирал в една стая, в която имало луксозни хартии и подаръци и там сред тях било и паното. Някой от разследващите дръпнал измежду подаръците и го извадил. Св. М. е посочил точно снимката на стр. 45 - горе в дясно/т.3 от ДП/ от фотоалбума към протокола за претърсване и изземване, на която са заснети множество пакети и подаръци и категорично е заявил, че паното е извадено от там и след това е положено както на долната снимка пред библиотеката. Върху паното имало ръждясали върхове на копия и стрелички, които може би представлявали културно историческо наследство. Б. дошъл в края на деня, но тези двама свидетели също не помнят да е давал изявления.

От анализа на показанията на разпитаните във втора група свидетели се установяват няколко основни момента:

1. Извършеното претърсване и изземване от дома на подсъдимия в гр. Русе на ***** е проведено в съответствие с изискванията на НПК. Извършено е след разрешение на съда, дадено на осн. чл. 161 ал.1 от НПК с

определение по ЧНД 1642/2020г.; в присъствието на помни лица/ чл. 162 ал.1 НПК/. Не се сочи конкретна причИ., поради която е било невъзможно присъствието на подсъдимия Б. или член на семейството му, но в съответствие с разпоредбата на чл. 162 ал.2 от НПК е извършено в присъствието на иконома/домоуправител/, който полага грижи за къщата и в присъствието на адвокат С. К. в качеството му на процесуален представител на подсъдимия и на Д. К., като и тримата са били надлежно упълномощени от подсъдимия да го представляват при извършване на това процесуално – следствено действие. Претърсването е извършено и в присъствието на експерти – специалисти от областта на културното наследство – към Министерство на културата и към НИМ и технически помощници. Протоколът е подписан от всички присъстващи лица. Поради изложеното съставеният при това процесуално-следствено действие протокол следва да се приеме, че установява по несъмнен начин броя, вида и състоянието на иззетите вещи – върхове на копия и стрелички, поставени върху иззетото след претърсването пано – общо 50 бр., с различна дължи., закрепени с телчета върху паното, а именно: Врѳх на стрела, желязо, дължи. 11,5см; широчИ. максимално 2,1 см. тясно плоско, острие с елипсовидна форма и и елипсовидно сечение; добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към VIII - IX век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 12,5 см., широчИ. максимално 3,6 см. форма на лястовича опашка, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към X - XIV век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 12 см., широчИ. максимално 3,7 см. плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение; добре изразена кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 12,3 см., широчИ. максимално 2,3 см. плоско острие, ромбовидно острие с издължени рамене и елипсовидно сечение; добре изразена опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 13,7 см., широчИ. максимално 3 см. широко плоско острие с елипсовидна форма и елипсовидно сечение, „листовидна форма“; добре изразена опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 9,6 см., широчИ. максимално 2,3 см. плоско ромбовидно острие с елипсовидно сечение, конкавни рамене, дълга шийка с добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѳх на стрела, желязо, дължи. 18,6 см., широчИ. 4,3 см. плоска листовидна форма на острието с елипсовидно сечение, добре

изразена опора и леко извит настрани шип с кръгло сечение, датиран към VII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,5 см., широчИ. 3,2 см. плоска шестоъгълна форма, с две почти успоредни срещулежащи страни и конкавни рамене, датиран към VII - IX век; Врѣхна стрела, желязо, дължИ. 8,6 см., широчИ. максимално 1,2 см. трикрила, в сечение острието представлява триъгълник с конкавни стени. В периферията на всяко крило са пробити по два кръгли отвора. Опора и шип с кръгло сечение, долният край е отчупен и липсва, датиран към VI - XIV век; Врѣх на стрела, желязо. Идентична на № 3 форма. ДължИ. 11,7 см., широчИ. 3,4 см. Плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение, добре изразена кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 10,5 см., широчИ. 1,1 см. тристенно острие, чието сечение е триъгълник с конкавни стени, дълъг шип с кръгло сечение, датиран към VI - XIV век; Врѣх на стрела, желязо. ДължИ. 10,2 см., широчИ. 2,4 см. Плоско триъгълно острие с елипсовидно сечение и конвексни рамене, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към VII - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 8,00 см., широчИ. 1,4 см. тристенно острие, чието сечение е триъгълник с конкавни стени, дълъг шип с кръгло сечение отчупен в задния край, датиран към VI - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,2 см., широчИ. 2,8 см. широко плоско острие с елипсовидна форма и елипсовидно сечение, „листовидна форма“ с втулка, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 18,2 см., широчИ. 5,5 см. ромбовидно острие със слабо изразен надлъжен рѣб и елипсовидно сечение, пластично изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,3 см., широчИ. 3,9 см. Идентична на № 3. Плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение, кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо. ДължИ. 10,5 см., широчИ. 2,1 см. Идентична на № 12. Плоско триъгълно острие с елипсовидно сечение и конвексни рамене, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към VII - XI век; Врѣх на копие, желязо. ДължИ. 24 см., широчИ. 4,2 см. Острие с триъгълна форма, ромбовидно сечение и леко конкавно извити рамене. Втулка с кръгло сечение, датиран към X - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 12 см., широчИ. 2,8 см. Идентична форма на № 8. Плоска листовидна форма, с две почти успоредни срещулежащи страни и конкавни рамене, датиран към VII - IX век;

Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 9,8 см., широчИ. 2,00 см. издължена плоска триъгълна форма на острието с елипсовидно сечение, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 12 см., широчИ. 2,7 см. издължена плоска триъгълна форма на острието с елипсовидно сечение, надлъжен рѣб, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11 см., широчИ. 2,2 см. издължена плоска елипсовидна (листовидна) форма с елипсовидно сечение и добре изразена пластична опора; шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 12 см., широчИ. максимум 3 см. Широко плоско острие с елипсовидна форма и елипсовидно сечение, „листовидна форма“; добре изразена опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XI век; Врѣх на копие, желязо, дължИ. 27,8 см., широчИ. максимум 4,2 см. Острие с триъгълна форма, ромбовидно сечение и леко конкавно извити рамене. Конусовидна втулка, украсена с релефна пѣпка и под нея прѣстен под основата на острието. Рабѣт в основата на втулката е подвит встрани от вършената и външната страна, датиран към X - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 10,8 см., широчИ. максимално 2 см. тристенно острие, чието сечение е триъгълник с конкавни стени, дълъг шип с кръгло сечение, датиран към VI - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,5 см., широчИ. максимално 3,7 см. плоско ромбовидно острие с елипсовидно сечение и издължени рамене и пластично изразена опора. Издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,6 см., широчИ. максимално 3 см. плоско ромбовидно острие с елипсовидно сечение и издължени рамене и пластично изразена опора. Издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,8 см., широчИ. 3,6 см. острие с форма „лястовича опашка“ с „разперени криле“ и конусовидна втулка, датиран към VIII - X век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,2 см., широчИ. 2 см. тясно издължено острие с ромбовидна форма, конкавни рамене, пластична опора и шип с кръгло сечение, леко изразен надлъжен рѣб, датиран към IX - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,7 см., широчИ. максимално 2,7 см. плоско острие с триъгълна форма и скосени рамене. Пластично изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към VII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 14,4 см., широчИ. максимално 1,4 см. плоско острие с триъгълна форма, къси конкавни рамене и надлъжен релефен рѣб, ромбовидно сечение и конусовидна втулка,

която в основата е счупена, датиран към VIII - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,2 см., широчИ. максимално 2,8 см. Идентична на № 3. Издължена плоска триъгълна форма на острието с елипсовидно сечение, добре изразена опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,2 см., широчИ. максимално 2 см. плоско елипсовидно (листовидно) острие с елипсовидно сечение, конусовидна опора и шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 10,8 см., широчИ. максимално 2 см. ромбовидно острие със сплеснато ромбовидно сечение, конкавни рамене, слабо изразен надлъжен рѣб, пластична опора и шип с четириъгълно сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13,6 см., широчИ. максимално 2,9 см. Идентична на № 32, плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение, кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 14 см., диаметър втулка 0,80см. Издължено пирамидално острие с четириъгълно сечение и конусовидна втулка, изразена опора, датиран към X - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 13 см., широчИ. максимално 3,2 см. Елипсовидно (листовидно) широко острие с елипсовидно сечение, кръгла опора и шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 12,2 см., широчИ. максимално 1,5 см. Тристенно острие с триъгълно сечение, с вдлъбнати стени и изразена опора. Шип с кръгло сечение., датиран към VI - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11 см., широчИ. максимално 4,3 см. Острие с форма на „лястовича опашка“ и шип с кръгло сечение, датиран към X - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 12 см., широчИ. максимално 4,1 см. Идентична на № 26. Плоско ромбовидно острие с елипсовидно сечение и издължени рамене и пластично изразена опора. Издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XI век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,6 см., широчИ. максимално 3,6 см. Идентична на №16. Плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение, кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 9,6 см., широчИ. максимално 2,3 см. Плоско острие с листовидна форма и конкавно извити рамене, елипсовидно сечение, кръгла опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Врѣх на стрела, желязо, дължИ. 11,3 см., широчИ. максимално 2,5 см. Плоско елипсовидно (листовидно) острие с елипсовидно сечение, конусовидна опора

и шип с кръгло сечение, датиран към VIII - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 12,4 см., широчИ. максимално 2,6 см. Плоско триъгълно острие и скосени рамене. Добре изразена конусовидна опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 10,5 см., широчИ. максимално 3,3 см. Острие с форма на „лястовича“ опашка, шип с кръгло сечение и релефна опора, датиран към X - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 10,3 см., широчИ. максимално 3,8 см. Острие с форма на „лястовича“ опашка, конусовидна втулка и релефна опора, датиран към X - XI век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 10,5 см., широчИ. максимално 2,5 см. Плоско, ромбовидно острие с издължени рамене и елипсовидно сечение; опора и издължен шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 11,7 см., широчИ. максимално 3,4 см. Плоско острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене, опора и шип с кръгло сечение, датиран към IX - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 13 см., широчИ. максимално 4,4 см. Плоско, широко острие с триъгълна форма и конкавно извити рамене. Опора и шип с кръгло сечение., датиран към IX - XIV век; Върх на стрела, желязо, дължИ. 7,5 см., широчИ. максимално 2,4 см. Плоско ромбовидно острие с елипсовидно сечение и издължени рамене и пластично изразена опора. Издължен шип, кръгло сечение, датиран към IX - XIV век.

2. Паното, върху което били закрепени върхове на копия и стрелички, представляващи културно наследство се е намирало поставено измежду множество други подаръци, част от които дори неразопаковани – всички те струпани до библиотека в горната мансардна част, до която се стига по стълби на помещение, обособено като кабинет. От там е извадено измежду подаръците и разположено пред библиотеката за извършване на заснемане – така както е отразено на снимката долу в ляво на стр. 45/номераация горе/от фотоалбума към протокола за претърсване/т.3 от ДП/.

3. Подсъдимият Б. е пристигнал след приключване на претърсването, не е давал изявления за паното. Негов подпис не фигурира на протокола от извършеното действие. Не е установено кой от присъстващите да е дал изявлението за това пано, отразено в протокола за претърсване и изземване и гласящо, че „издетата вещь е произведение от 90 години“.

Показанията на свидетелите от двете групи не се намират в противоречие, напротив взаимно се допълват и са еднопосочни. В подкрепа на

показанията на свидетелите от първа група, че паното със върхове на стрелички и копия се е намирало сред множество други дори неразопаковани подаръци, складирани в горната мансардна част на помещение, обособено като кабинет е и установеното от свидетелите от втора група, присъствали на претърсването и изземването в дома на подсъдимия, които с показанията си установяват точно това местоположение, където е намерено паното.

В хода на ДП и пред първия съд са назначавани тройна съдебно-археологическа експертиза и допълнителни такива.

Видно от заключението на тройната съдебно-археологическа експертиза изследваните обекти – върхове на стрелички и копия представляват движими културни ценности съгласно чл. 7 от ЗКН, които могат да бъдат определени като късно антични и средновековни културни ценности – чл. 52 от ЗКН, а според научната или културна област – като археологически движими културни ценности- чл. 53 т.1 от ЗКН. Описаните обекти имат научна стойност, но нямат художествена стойност, автентични са. Общата сума на която са оценени 50 бр. археологически движими културни ценности експертите са посочили, че възлиза на 652лв. На ДП са поставени допълнителни задачи на експертите, които в допълнителна експертиза са стигнали до заключенията, че обектите на експертизата не могат да бъдат определени като „масов материал“ защото са цели и сравнително добре запазени, но същите са „масова продукция“ и не притежават значима научна, културна и художествена стойност. Експертите в съдебно заседание са уточнили, че предметите са лишени от историческа стойност поради невъзможността да бъде установен произхода им, тъй като не е установено къде са намерени. Тъй като при разпита си вещите лица са посочили, че определената им стойност е ориентировъчна и в тази връзка съдът е положил усилия за изчистване на възраженията, направени от защитата в тази насока. Назначена е допълнителна експертиза във връзка с определената стойност на 50 обекта на изследване, в която са посочени конкретното състояние на обектите, източниците на базата, на които са формирали стойността, налични оценки на такива предмети и размерите на възнагражденията, които се изплащат от българските музеи, когато са представени в тях по реда на чл. 93 от ЗКН.

В обясненията си, депозираните пред първия съд подсъдимият Б. отрича да

е знаел за паното с върхове на стрелички и копия, намерено и иззето от домът му. Посочил, че от 2007-2008г. семейството му се е преместило и живее в гр. София, където учат и децата му. В Русе се връщал само няколко пъти в годината, основно по бизнес и рядко пренощувал в къщата си. Заявил е също, че той и брат му имат първият частен музей в България за археологически обекти имат повече от 30 000 артефакти, регистрирани от негово име и е ако е знаел за тези върхове на стрелички за него няма по- елементарно нещо от това да ги регистрира. Въззивният съд кредитира с доверие обясненията на подсъдимия Б.. Те са вътрешно непротиворечиви и кореспондират с установеното по делото от останалите събрани гласни и писмени доказателства.

При така изложеното, ОС - Русе правилно и законосъобразно е приел, че не е установено да е осъществен от подсъдимия от обективна страна състава на престъплението по чл. 278, ал. 6, пр. 3 от НК досежно обектите – 50 бр. върхове на стрелички и копия, установени в домът му, в гр. Русе, находящ се на *****, което е основание по чл. 304 от НПК за постановяване на оправдателна присъда в посочената част на обвинението.

Няма спор, че тези обекти, съгласно заключението на тройната съдебно-археологическата експертиза, несъмнено са от вид и характер, че да подлежат на идентификация и регистрация по описания и твърдят от обвинението ред.

Но, както правилно е приел решаващия съд, по делото не се установява по несъмнен начин от обективна и субективна страна, осъществяване на фактическо държане на процесните археологически обекти, от страна именно на подсъдимия П. Б.. Правилно първостепенният съд е приел, че не е възможно, въз основа на събраните по делото доказателства да се установи по делото каква е неговата съпричастност към тези вещи, дали е знаел, че паното се намира в горната част на помещението, обособено като кабинет, при други оставени подаръци, част от които дори неразпаковани. Самият подсъдим отрича да е знаел, че вещите са там. Видно от показанията на свидетеля М. именно той, в качеството си на иконом, който полага грижи за дома е подреждал с години вещите, носени като подаръци за семейството на посоченото място – някои от тях неразпаковани, други нехаресани. Показанията на св. М. кореспондират с тези на св. М. и Ю. относно

обстоятелството, че именно последният е полагал грижи за дома на подсъдимия и той е прибирал подаръците на определени места, където намери за добре. По делото не бе установено кой е получил паното, на което са закрепени върховете от стрелички и копия, представляващи археологически обекти, нито кога са получени същите. В конкретния случай не може да се приеме за достатъчно обстоятелството, че инкриминираните предмети обективно се намират в помещение, собственост на подсъдимия, тъй като домът му от години не е постоянно обитаван от него и други хора се грижат за този дом. Затова е необходимо от обективна страна да е доказано по несъмнен начин, че деецът и именно той осъществява действителна фактическа власт и контрол върху тях, а от субективна страна – същият да съзнава точното местонахождение на тези предмети, както и да съзнава, че те представляват археологически обект, които подлежат на регистрация, както и да упражнява съзнателно това държане, без да ги е регистрирал. Тези факти не могат да бъдат установени със събраните по делото доказателства. Както бе посочено подсъдимият отрича да е знаел за процесното пано и тези му обяснения не само не се опровергават, но и се потвърждават от показанията на свидетелите от първа група и по-конкретно от тези на св. М., който не отрича многократно да е приемал подаръци. Нещо повече, посочил е че приеманите от него подаръци са били предназначени не само за подсъдимия, но и за членове на семейството му, както и неговия брат и заявява, че не може да си спомни кой е получил това табло – дали той или подсъдимия, т.е. освен кога е получено и от кого, не може да се установи и за кого е било предназначено. Към тези факти следва да се обърне и точното местонахождение на паното с археологически обекти. На първо място безспорно е установено по делото, че това е едно от местата, на които именно свидетелят М. по свое усмотрение е съхранявал подаръците на семейството, а не място, което е посочено или пък, на което да е изрично положено от подсъдимият Б.. На следващо място местоположението на паното е в помещение, което е обособено като повдигната част/балкон/ към кабинет – библиотека. До него се достига по стръмни стълби, самото помещение е малко, с нисък таван, там са оставени множество предмети, включително и ловни трофеи и прилича по-скоро на склад. Т.е. това малко помещение не е от характер да бъде постоянно обитавано или посещавано в къщата от подсъдимия или членове на неговото семейство. И на последно, но не и по значение място, паното, както се установи по делото не е било

разположено по начин, че да задължително да може да бъде видяно при посещение на това помещение. То е било намерено и издърпано измежду множество други складирани подаръци, намиращи се дори в опаковъчни хартии и чанти, складирани един до друг. Ето защо, въззивният съд споделя изцяло извода на окръжния съд, че не е установено по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства подсъдимият Б. да е "държал" инкриминираните 50 бр. върхове на стрели и копия, представляващи движими археологически културни ценности по смисъла на чл. 7, ал. 1 и чл. 53, т. 1 от ЗКН на обща стойност 652 лв. неидентифицирани и нерегистрирани по съответния ред, а от субективна страна да е съзнавал, че същите са такива и че ги държи в нарушение на закона.

Възраженията на представителите на апелативната прокуратурата, че по делото е установено, че независимо, че подсъдимият и семейството му не живеят постоянно в тази къща, но я ползват макар и периодично и стремежът по този начин да обвържат знанието и държането от подсъдимия за тези движими археологически обекти не могат да бъдат споделени. Те са в подкрепа на заявеното в протеста, че изпълнението на определени функции на поддръжка на имота от друго лице, не изключвали осъществяването на владението на имота от страна на собственика – в случая подсъдимия, нито знанието му как се стопанисва имота и какви вещи се внасят и изнасят в него. Нещо повече в подаденият протест представителят на обвинението стига и подалеч, обосновавайки задължения на иконома и чистачките да информират за всички действия, които се извършват в негово отсъствие собственика. Въззивният съд намира за неоснователно отправеното във въззивния протест възражение в тази насока. Твърдяните в протеста задължения за иконома и чистачките, обслужващи дома на подсъдимият Б. за непрекъснато уведомяване относно случващото се не бяха установени от разпита им в качеството на свидетели нито пред първия, нито пред въззивният съд. Напротив, от информацията, която дават показанията на св. Ю. и М. става ясно, че те никога не са засичали подсъдимият Б. или членове на семейството му когато са си идвали спорадично и са пренощували в къщата в гр. Русе, нито знаят кога се е случвало това. Те изобщо не са комуникирали с подсъдимия, а единствено с иконома – св. М., който им се обаждал да изчистят, когато има нужда. От показанията на св. М. също не се установява да е имал задължение да докладва на подсъдимия какво се случва в къщата,

какви действия са извършвани – приемани ли са подаръци от кого, какви са и къде са складирани. Напротив установява се, че самият той е имал самостоятелност при решенията – тай решавал при наличие на такива подаръци къде да ги прибере в къщата, негово е било решението да обособи две места за това – едното за картини, за което дори е направил стойка, на която да ги слага, а другото - за всички останали подаръци. Обстоятелството, че в къщата имало предмети, които са поставяни там след 2008г. – грамота за почетен гражданин/от 2016г/, ловни трофеи, хавлии, кърпи, подправки в кухнята и пр. от една страна не може да бъде обвързано конкретно със знанието на подсъдимия за точното местонахождение на откритите археологически обекти, нито от него да се направи извод/ още по- малко несъмнен/ за държане на вещите по смисъла на чл. 278 ал.6 от НПК; от друга страна свидетелите от първа група установиха с показанията си, че домът се поддържа в състояние за ползване независимо от рядкото присъствие на семейството/ заедно или по отделно/ там – и кърпите и хавлиите са вИ.ги заредени, и барът с алкохол, и подправките в кухнята и пр. и пр. както и че намиращите се там ловни трофеи пристигат дома на подсъдимия след като същия се е завърнал от лов, отделно, грамотата за почетен гражданин е получена от икономата, а самите членове на семейството пращали някой стари дрехи да стоят там. В смисъла на изложеното показанията на свидетелите М., Ю. и М. не са negliжирани нито от настоящият съдебен състав, нито от първия съд, така както твърдят представителите на обвинението. Те се ценят в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства и установени факти, от които могат да бъдат изолирано разгледани. Тези показания не попадат в противоречие със заявеното от свидетелите от втората група, разпитани пред настоящият състав, които установяват, че подсъдимият не е присъствал на претърсването и изземването и посочват като местонахождение на откритото пано с върхове на стрелички и копия именно мястото, където икономът е посочил, че оставя подаръците, на местата където той е преценил и обособил за това. Тези показания кореспондират с обясненията на подсъдимият Б., който отрича да е знаел за въпросното пано.

Извън всички обсъдени до тук доказателства не са инкорпорирани друг, които опровергават частично или в цялост показанията на свидетелите от двете групи, нито обясненията на подсъдимия, доказателства, от които да бъде изведен извод, различен от направения от окръжен съд.

Неоснователно е възражението на прокурора и относно твърдяното в протеста negliжиране на протоколите за претърсване и изземване. Окръжният съд изрично подчертава в мотивите на присъдата си, че се основава на тях, за да формира изводи за фактическата обстановка. Въззивният съд стори същото. Несъмнено, в дома на подсъдимия, находящ се в гр. Русе, ****** са намерени конкретните и подробно описани обекти /чиито индивидуализиращи белези въззивният съд намира за ненужно да възпроизвежда отново/. Подсъдимият и неговият защитник не спорят това обстоятелство. В основата на правния извод стои липсата на доказателства, които безспорно да свързват подсъдимият Б. с инкриминираните вещи, и те са тези, които мотивират въззивният съд да възприеме изцяло извода на окръжния съд за отсъствие както на обективните, така и на субективните елементи от деянието по чл. 278 ал.6 от НК. Доколкото за осъществяването на претендирания престъпен състав чрез формата на изпълнителното деяние "държане" не е достатъчно инкриминираните предмети само да се намират на в притежаван от лицето недвижим имот, а е необходимо деецът да има също така и конкретно знание, респективно представи за местонахождението на тези предмети, както и да има специфично отношение и намерение спрямо тях при упражняването на фактическата власт, което при държането се изразява в своене /за себе си или за друго/, в упражняване на физически контрол и/или в разпореждане с тях. В случая по делото не бяха събрани доказателства П. Б. да е имал някакво конкретно знание, респективно представи за описаните археологически обекти, намерени в притежавания от него недвижим имот, нито пък какво е било конкретното му намерение и отношение спрямо тези вещи в случай, че се заявява и претендира упражняването на фактическа власт върху тях.

Съвсем не без значение е и възражението на защитата, че по делото е установено обстоятелството, че имота на подсъдимият Б., находящ се в гр. Русе е бил запечатан от органите на прокуратурата на 28.05.2020г. Отпечатан е и е проведено претърсване в него на 17.06.2020г. В този момент подсъдимият изобщо не се е намирал, не само в имота, но и в града. Повдигнатото обвинение е за държане единствено и само на 17.06.2020г. на подробно изброените 50 бр. движими археологически обекта. За да се приеме за установено, че подсъдимият е извършил деянието на 17.06.2020г. по делото следва да се установи по безспорен начин, че и в периода преди 28.05.2020г. Б. е знаел за местонахождението на вещите, осъществявал е фактическа власт

върху тях. Доказателства в тази насока не бяха събрани в настоящият процес.

В обобщение, Великотърновският апелативен съд намира за правилен и обоснован крайния решаващ извод на първостепенния Окръжен съд Русе, че подсъдимият П. С. Б., от обективна и субективна страна не е осъществил състава на престъплението, за което е предаден на съд, поради което правилно и в съответствие и прилагане на материалния закон, с присъдата на първоинстанционния съд, постановена по НОХД № 1045/2020 г. е оправдан по повдигнатото му обвинение.

Искането на защитата на подсъдимия за отмяна на обезпечителните мерки спрямо подсъдимия, направено в пледоарията по същество пред настоящата въззивна инстанция, според настоящият състав към настоящият момент не може да бъде уважено. Съгласно разпоредбата на чл. 402 от ГПК съдът може да отмени обезпечението, само когато се увери, че вече не съществува причината, поради която е било допуснато обезпечението, или че са налице условията на чл. 398, ал. 2 ГПК – представено обезпечение от ответника по чл. 180 и 181 ЗЗД. Изцяло в този смисъл е и ТР №2/11.10.2012г. на ВКС на РБ, което препраща към ГПК /чл. 402 / по отношение на реда за произнасяне по искане за отмяна на обезпечителни мерки. Присъдата все още не е влязла в законна сила, поради което и обезпечителната нужда не може да се приеме, че е отпаднала. Ето защо искането на защитата за отмяна на обезпечителните мерки, настоящият остави без уважение.

Първостепенния съд обаче е пропуснал да се произнесе по веществените доказателства – издетото пано с върхове на стрелички и копия, представляващи археологически обекти. Допълване на произнасянето по веществените доказателства с прилагане на чл. 53 от НК е извън правомощията на въззивната инстанция, натоварена с проверка на елементите, включени в съдържанието на постановената присъда. Необходимо е провеждането на самостоятелно производство по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК, в което първоинстанционният съд да изрази позиция по откритите и иззети археологически обекти. По този начин и страните биха получили възможност да обосноват тезите си в открито съдебно заседание, както и да инициират институционален контрол по чл. 306, ал. 3 от НПК по реда на гл. XXI от НПК.

При този изход на делото направените разноси и пред настоящата инстанция следва да останат за сметка на Държавата на основание чл. 190 от

НПК.

По изложените съображения и като служебно съобрази липсата на нарушения, които да водят до отмяна или изменение на присъдата, въззивният съдебен състав, счита, че постановената от Русенски окръжен съд присъда следва да бъде потвърдена.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 338, във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260018 от 29.09.2021г., постановена по НОХД № 1045/2020 г. по описа на Окръжен съд Русе.

Оставя без уважение искането на адв. Л., в качеството ѝ на защитник на подсъдимия П. С. Б. за отмяна на обезпечителните мерки, наложени с Определение № 260170/15.12.2020г. по ЧНД 1017/2020г. по описа на Русенски окръжен съд.

Решението подлежи на обжалване или протестиране пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____